

قانون جرزنی!

مهرات‌هایی برای مدیریت اختلافات دانش‌آموزان

اعظم فاضلی

انگشت، بالا اندختن ابروها و... که خشم و مخالفت را افزایش می‌دهند و به پیامد باخت منجر می‌شوند) استفاده می‌کنند، نقش افراد مزبور را بازی کنند. سپس از آن‌ها بخواهید نقش‌های همین سناریو را یکبار دیگر با استفاده از نشانه‌های غیرکلامی ثابت (مانند لبخند، تماس چشمی، تمایل بدن به طرف فرد صحبت‌کننده و تکان دادن سر که به پیامد قابل قبول بُرد منجر می‌شود) بازی کنند. شما به عنوان یک نظاره‌گر عمل کنید و گاه‌گاه برای افرودن بر توجه، نمایش راقطع کنید و به حرکت ویژه‌ای که به خوبی انجام شده یا نشده است، اشاره کنید یا آن را به سوی حل توافق آمیز مسئله هدایت کنید.

● علی و رضا موقعاً نشستن روی نیمکت کلاس شروع کردند به جدل کردن که چه کسی باید سر میز بنشینند. آن‌ها بقدرتی در این کار مبالغه کردن که سروصدایشان بلند شد و شروع به دعوا کردند. معلم نگاه سرزنش آمیزی به آن‌ها کرد و گفت: یا تصمیم بگیرید که چه کسی سر میز بنشینند یا خود تصمیم می‌گیریم که چه کسی تا آخر سال کجا بنشینند. علی و رضا این گونه واکنش نشان دادند...

از بچه‌ها بخواهید موارد زیر را تکمیل کنند
تکنیک‌های مثبت که ممکن است مورد استفاده قرار گیرد

.....
پیامدهای مثبت

.....
تکنیک‌های منفی که ممکن است مورد استفاده قرار گیرد:

.....
پیامدهای منفی

اشارة

به گفته‌ی یکی از اندیشمندان همه‌ی انسان‌ها در یک چیز مشترک‌اند و آن اینکه «همه با هم فرق دارند». در برخی موارد، آموزگاران، مریبان و والدین این واقعیت را به فراموشی می‌سپارند و از همه‌ی دانش‌آموزان انتظار رفتاری یکسان و استاندارد دارند. در مواردی که این رفتارها به شخص یا اطرافیان وی آسیب برسانند، وظیفه‌ی مشاوران، آموزگاران و والدین به رسیدن شناختن این رفتار به عنوان یک مسئله، شناخت علل واقعی آن و در نهایت مدیریت رفتار موردنظر می‌باشد. مدرسه مکانی برای زندگی روزمره‌ی کودکان و نوجوانان و فرصتی برای بدست آوردن توانمندی‌های گوناگون برای رسیدن به آینده‌ای بهتر است، از این‌رو مدرسه تأثیری کلیدی در وضعیت حال و آینده‌ی افراد دارد. مهارت‌های اجتماعی بچه‌ها در نیمه‌ی دوم دوران کودکی غنی‌تر می‌شود. با این حال هنوز با مسخره کردن یکدیگر بدجنسی می‌کنند. بچه‌ها به راحتی با یکدیگر اختلاف پیدا می‌کنند. نیاز بچه‌ها به برتری یافتن بر یکدیگر نیز می‌تواند به رقابت ناسالم منتهی شود. دعوا با دوستان در میان این گروه از کودکان شایع است و می‌تواند منشأ ناکامی شود. اکثر نزاع‌ها با رویدادهای کوچک آغاز می‌شود و سپس به اوج می‌رسد، زیرا طرفین به جای فکر کردن درباره راه حل قابل قبول بر دیدگاهها و احساسات شخصی خود تأکید می‌کنند. این مقاله به آموزگاران محترم کمک می‌کند که در مواردی مانند اداره کردن نزاع دانش‌آموزان و برقراری نظم و تمرين رفتار مطلوب‌تری انجام دهند.

کلیدواژه‌ها: مدیریت اثربخش، کارت اختلاف، رقابت ناسالم، نزاع

سناریوی انواع ارتباط

سناریوی زیر را برای بچه‌ها بخوانید و از آن‌ها بخواهید در ضمن اینکه از نشانه‌های ارتباط غیرکلامی منفی (مانند گردش چشم‌ها، اشاره با

یکی از هم‌گروهی‌هایتان موقع حل مسائل ریاضی به شما می‌گوید خنگ.	یکی از دوستان خوبیتان، موقع ناهار به شما توجه نمی‌کند.
دوست‌تان می‌گوید که دوست ندارد بعد از مدرسه با شما بازی کند.	یک نفر همان دوچرخه‌ای را می‌خواهد بخرد که شما می‌خواهید بخرید.
دو نفر از دوستان‌تان مهمانی دارند ولی همه را دعوت می‌کنند جز شما.	یکی از همکلاسی‌های شما به مادرتان توهین می‌کند.
شما و دوستان‌تان در مورد قواعد بازی با یکدیگر بگومنگومی کنید.	دو نفر از دوستان‌تان به شما نگاه می‌کنند و زیرل چیزهایی می‌گویند.
شما و دوستان‌تان در مورد اینکه با دوچرخه کجا بروید، مشکل دارید.	نفر پشت‌سر شما دائماً به صندلی شما لگد می‌زند.
(این کارت را خودتان پر کنید)	بچه‌هایی که با آن‌ها مشغول فوتبال هستید به شما می‌گویند «جزن»

- باید به عنوان اعضای گروه، فکرهاشان را روی هم بربزند و راهی برای رسیدگی به آن اختلاف ببینند. کودکی که کارت را ببرون کشیده، راه حل‌های پیشنهادی را در «پرهای گردونه‌ی اختلاف خود می‌نویسد. سپس بچه‌ها نکات مثبت و منفی هر راه حل را مشخص می‌کنند. کودکی که کارت را ببرون کشیده در کنار راه حلی که فکر می‌کند بهترین است، علامت ستاره (*) می‌گذارد.
- در پایان از دانش‌آموزان بخواهید به سوالات زیر پاسخ دهند:
- ۱- آیا پیدا کردن راه حل برای بعضی از اختلافات سخت‌تر بود؟ (از بچه‌ها بخواهید آن اختلاف را مشخص کنند)
 - ۲- گروه شما چطور تصمیم می‌گرفت کدام راه حل، بهترین راه حل است؟ (از بچه‌ها بخواهید مثال‌های خود را روی تخته بنویسند. سپس از بچه‌ها بپرسید کدام راه حل خوب یا ضعیف است؟)
 - ۳- به نظر شما چرا بعضی از بچه‌های نمی‌توانند راه حل‌های بهتری برای اختلاف‌شان پیدا کنند؟
 - ۴- آیا وقتی با دوستان‌تان اختلاف دارید از راه حل‌های این فعالیت هم استفاده می‌کنید؟ (از بچه‌ها بخواهید مثال بزنند)
 - ۵- معمولاً درباره‌ی چه چیزهایی با دوستان‌تان دعوا می‌کنید؟
 - ۶- با انجام دادن یا ندادن چه کارهایی می‌توانید جلوی دعوا کردن خودتان با دوستان‌تان را بگیرید؟

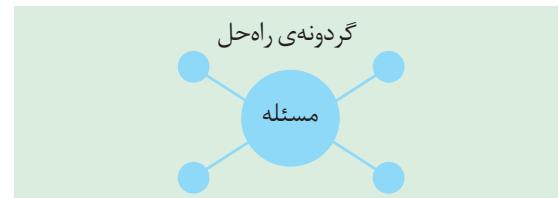
منابع

- ظهره‌وند، راضیه؛ کیامنش، علیرضا؛ خسروی، زهره؛ اخوان‌تفتی، مهناز، «رابطه‌ی درکبری مدرسه‌ای با عملکرد تحصیلی و گرایش به ترک تحصیل در دانش‌آموزان دوره راهنمایی»، فصلنامه‌ی تعلیم‌و تربیت، شماره ۱۰۲، ۱۰۲-۷۰، ۱۳۸۹، ۴۰-۷۰.
- واعظ‌موسوی، سیدمحمد کاظم، «نزاع در مدرسه: تمرین کنترل پرخاشگری، مجله‌ی رشد آموزش تربیت بدنی»، شماره ۳۱-۲۸، ۱۳۸۴.
- درسن، آن؛ آموزش مهارت‌های زندگی، رشد هیجانی، اجتماعی، شناختی و خود، مترجم: مهرداد فیروزی‌خات، تهران، دانزه، ۱۳۸۷.
- یوسفی طبائی، فخرالسادات؛ فرهادی نژاد، محسن، «رفتارهای نامطلوب دانش‌آموزان و شیوه‌های مدیریت آن‌ها (توجه‌طلبی، دلخکباری، اخلاق‌گری)»، تعلیم و تربیت استثنایی، شماره ۳۲، ۳۳-۴۶، ۱۳۸۳.

هم‌چنین شما می‌توانید هر یک از مشکلاتی را که دانش‌آموزان‌تان در کلاس با آن مواجه هستند به عنوان یک سنتریو مطرح و از خودشان بخواهید تا اینقایق نقش کنند و در آن راه حل‌های قابل قبول ارائه دهند.

کارت‌های اختلاف

استفاده از کارت‌های اختلاف روش دیگری است که شما می‌توانید برای رسیدگی به اختلاف و دعواهای دانش‌آموزان استفاده کنید.
کارت‌های را ببرید و به هر گروه سه نفره یک دسته از آن‌ها را بدھید.

● بچه‌ها را به گروه‌های سه‌نفره تقسیم کنید. به هر کودک یک نسخه از گردونه‌ی حل مسئله و به هر گروه یک دسته از کارت‌های اختلاف بدھید. به بچه‌ها یاد بدھید به نوبت یکی از کارت‌های را ببرون بکشند و آن را با صدای بلند بخوانند. آن‌ها

